

Sygn. akt II K 7/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Agata Gackiewicz

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Kętrzynie: Tomasz Niesłuchowski

po rozpoznaniu w dniach 5 kwietnia 2016 r., 24 maja 2016r., 12 lipca 2016r., 27 września 2016r. i 17 października 2016 r. sprawy

P. K.

s. H. i A. z domu S.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 24 maja 2015r. w K., woj. (...) udzielił obietnicy wielokrotnej korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 100 zł funkcjonariuszowi celnemu J. U. (1) w zamian za zachowanie stanowiące naruszenie przepisów prawa polegającego na każdorazowym odstąpieniu od kontroli celnej wymienionego na przejściu granicznym RP w B.,

tj. o czyn z art. 229 § 3 k.k.

II. w okresie od dnia 02 października 2015r. do dnia 02 listopada 2015r. w B. gm. B. woj. (...) i innych miejscowościach, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, przyjmował i pomagał w zbyciu wyrobów akcyzowych, uprzednio sprowadzonych z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu, bez oznaczenia polskimi znakami celnymi akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, w ilości łącznej co najmniej 107 800 sztuk papierosów różnych marek, przez co został narażony na uszczuplenie podatek VAT w wysokości 22 970 PLN, podatek akcyzowy w wysokości 87 585 PLN, cło w wysokości 4489 PLN oraz należność celna w wysokości 7794 PLN,

tj. o czyn z art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

III. w dniu 03 grudnia 2015 roku przez przejście graniczne w B., powiat (...), woj. (...) bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, przywiózł z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci papierosów J. L. 2200 szt. oraz papierosów C. 480 szt. przez co został narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 2177 PLN, podatek VAT w wysokości 571 PLN oraz należność celna w wysokości 112 PLN

tj. o czyn z art. 63 § 7 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. i art. 54 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

IV. w dniu 22 października 2015 roku przez przejście graniczne w B., powiat (...), woj. (...) bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi,

uchylając się od opodatkowania, przywiózł z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci papierosów C. 360 szt. przez co został narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 292 PLN, podatek VAT w wysokości 77 PLN oraz należność celna w wysokości 15 PLN

tj. o czyn z art. 63 § 7 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. i art. 54 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

I. oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to w oparciu o przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20.03.2015r., poz. 396) przy zastosowaniu art.4§1k.k. za czyn z pkt I a/ o z mocy art. 229 § 3 w zw. z art. 229 § 1 k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 229 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. za czyn z pkt II a/o z mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 §1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych,

III. za czyny z pkt. III i IV a/o z mocy art. 63 § 7 k.k.s. w zb. z art. 86 § 4 k.k.s. i art. i art. 54 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 54 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s., przy zastosowaniu art. 50 § 1 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 7000,00 (siedem tysięcy) złotych,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona wobec oskarżonego na okres próby 4 (czterech) lat,

V. na podstawie art. 49 § 1 i § 2 k.k.s. w zw. z art. 31 § 5 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod numerem 14/16 księgi przechowywanych przedmiotów tut. Sądu i na podstawie art. 31 § 7 k.k.s kosztami zniszczenia tych przedmiotów obciąża oskarżonego,

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w całości, w tym opłatę w kwocie 2600,00 (dwa tysiące sześćset) złotych.

Sygn. akt. II K 7/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

P. K. i J. U. (1) znają się z widzenia od 2014 r. W tamtym okresie w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w K., P. K. wykonywał prace społecznie użyteczne, a J. U. (1) pracował na stanowisku kierownika. Nigdy nie utrzymywali ze sobą żadnych kontaktów prywatnych. J. U. (1) od grudnia 2014 r. jest funkcjonariuszem Oddziału Celnego w B.. Natomiast P. K. wielokrotnie przekraczał granicę Federacji Rosyjskiej na przejściu w B..

W dniu 24 maja 2015 r. około godziny 20.00 na parking przy ul. (...) w K. przyjechał P. K.. Zawołał on przechodzącego tamtędy J. U. (1). Ten wsiadł do jego samochodu na miejsce pasażera. P. K. zaczął przeproszać za to, że ostatnio częściej jeździ na pasie na którym J. U. (1) pełni służbę na przejściu granicznym w B.. Następnie zaproponował mężczyźnie, że za każdy przejazd przez pas, na którym będzie on pełnił służbę, otrzyma 100 zł lub 50 zł w zależności od ilości przewożonych papierosów, jeżeli odstąpi od kontroli celnej. Dodał, że jeżeli odgórnie wyskoczy polecenie kontroli pojazdu, wówczas nie będzie miał do niego żadnych pretensji. J. U. (1) odpowiedział P. K., że „nie ma tematu”. Gdy chciał opuścić pojazd P. K. jeszcze raz powtórzył swoją propozycję, że za każdy przejazd bez kontroli, otrzyma wspomnianą korzyść. J. U. (1) nic nie odpowiadając, wysiadł z pojazdu. P. K. poprosił, by rozmowę zachować w tajemnicy.

J. U. (1) o treści rozmowy poinformował koleżankę z pracy M. T., która doradziła mu, by skontaktował się z Osobą Pierwszego Kontaktu do spraw korupcji. W dniu 29 maja 2015 r. J. U. (1) spotkał się w K. z (...) J. K.. Podczas spotkania opisał sytuację jaka go spotkała. Z rozmowy J. K. sporządził notatkę służbową, którą następnie przedłożył Dyrektorowi Izby Celnej w O.. W dalszej kolejności sprawą zajęli się funkcjonariusze celni T. G. i T. S., którzy sprawę przekazali do Wydziału (...) z Korupcją przy KWP w O..

Funkcjonariusz celny J. U. (1) za wzorową postawę etyczną otrzymał w dniu 16 września 2015 r. wyróżnienie w formie dyplomu oraz nagrodę pieniężną w wysokości 2000 złotych.

W trakcie wykonywania czynności służbowych funkcjonariusze Wydziału do (...) z Korupcją Komendy Wojewódzkiej Policji w O. uzyskali informację, że P. K. trudni się przemytem wyrobów akcyzowych z terenu Federacji Rosyjskiej przez granicę RP w B.. W dniu 7 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie zastosował kontrolę operacyjną polegającą na podsłuchu i kontroli korespondencji sms, mms oraz transmisji danych (...) wobec P. K..

W wyniku prowadzonej kontroli operacyjnej ustalono, że P. K. w okresie od dnia 02 października 2015 r. do dnia 02 listopada 2015 r. w B., gm. B., woj. (...) i innych miejscowościach w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, przyjmował i pomagał w zbyciu wyrobów akcyzowych, uprzednio sprowadzonych z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu, bez oznaczenia polskimi znakami celnymi akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, w ilości łącznej co najmniej 107 800 sztuk papierosów różnych marek.

Od towaru należny był podatek VAT w wysokości 22 970 złotych, podatek akcyzowy w wysokości 87 585 złotych, cło w wysokości 4489 złotych oraz należność celna w wysokości 7 794 złotych.

W dniu 03 grudnia 2015 r. P. K. przez przejście graniczne w B., powiat (...), woj. (...) bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, przywiózł z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci papierosów J. L. 2200 szt. oraz papierosów C. 480 sztuk.

Od towaru należny był podatek akcyzowy w wysokości 2177 złotych, podatek VAT w wysokości 571 złotych oraz należność celna w wysokości 112 złotych.

W dniu 22 października 2015 roku P. K. przez przejście graniczne w B., powiat (...), woj. (...) bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania, przywiózł z Federacji Rosyjskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyroby akcyzowe w postaci papierosów C. 360 sztuk.

Od towaru należny był podatek akcyzowy w wysokości 292 złotych, podatek VAT w wysokości 77 złotych oraz należność celna w wysokości 17 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o :

zeznania świadków : J. U. (1) k. 8-9, k. 26 (zbiór C), k.220v-222, M. T. k. 220-220v, J. K. k. 11-12 (zbiór C), k. 219-220, T. G. k. 5-6 (zbiór C), k. 222v-223, T. S. k. 14 (zbiór C), k. 223-223v, protokół oględzin materiału audio zarejestrowanego na płytach DVD k. 78-105, protokołów zatrzymania przedmiotów k. 114, k.127-128, protokołów taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów wykroczenia skarbowego k. 117, k.132, wydruku z systemu (...) i (...) obrazującego rejestr przejazdów przez przejście graniczne w B. i dokonywanych kontroli w stosunku do P. K. w okresie od 01.10.2014 r. do 30.06.2015 r. k.13-16, stenogramy rozmów k. 59- 73, pismo z Izby Celnej k. 239, materiały niejawne.

Oskarżony P. K. przyznał się w całości do popełnienia czynów określonych w pkt. III i IV aktu oskarżenia. W tym zakresie odmówił składania wyjaśnień. Co do czynów z pkt. I i II nie przyznał się. Odnośnie czynu określonego w pkt.

I a/o potwierdził, że zna J. U. (1) z widzenia w związku z tym, że w ramach kary odpracowywał godziny w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w K., gdzie tamten był kierownikiem. Zaprzeczył jednak, by znał go osobiście oraz miał z nim jakieś kontakty. Wskazał, że zna go też z przejścia granicznego w B., bowiem przejeżdżał tam kilka razy w czasie, gdy tamten pełnił służbę.

Co do czynu określonego w pkt. II a/o oskarżony wyjaśnił, że podróżuje do Rosji niemal codziennie, jednak nie zajmuje się przemytem. Wskazał, że jego prace dorywcze polegają na przewożeniu na terytorium Federacji Rosyjskiej artykułów spożywczych oraz odzieży. Wyjaśnił również, że smsy które pisał, dotyczyły tego, że załatwiał papierosy dla znajomego z Rosji, które on odbierał na terenie Rosji i za to otrzymywał 5 zł za karton. (k.218-219).

Sąd zważył, co następuje:

Wina oskarżonego w zakresie czynów z pkt. III i IV a/o nie budzi żadnych wątpliwości, albowiem zarówno w dniu 22 października 2015 roku, jak i 3 grudnia 2015 r. u przekraczającego granicę państwową na przejściu w B. P. K., ujawniono wyroby akcyzowe w postaci papierosów.

W pierwszym przypadku łącznie 360 sztuk papierosów marki C. ujawniono na osobie oskarżonego, w drugim przypadku 2200 sztuk papierosów marki J. (...) oraz 480 sztuk papierosów marki C. P. K. miał ukryte w konsoli, w bocznych pojazdach (protokoły zatrzymania rzeczy k. 114, 127).

Oskarżony nie kwestionował czynności przeszukania, przyznał się do popełnienia wykroczeń skarbowych, zaś zgromadzone w tym zakresie dowody wzajemnie ze sobą korespondują.

Odnosnie popełnienia czynów z pkt. I i II a/o, w ocenie Sądu ujawnione dowody i ich gruntowna analiza bezspornie wskazują na sprawstwo oskarżonego. W tym zakresie Sąd nie podzielił wyjaśnień P. K., bowiem są one sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym oraz z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

W zakresie czynu spenalizowanego w art. 229 §3 kk, stan faktyczny Sąd zrekonstruował w oparciu o zeznania świadka J. U. (1). Świadek w sposób szczegółowy i wzajemnie spójny przedstawił przebieg spotkania z oskarżonym. Zeznał, że funkcjonariuszem celnym jest od 1 grudnia 2014 r. i nigdy wcześniej nie spotkał się z propozycją korupcyjną. Spotkanie z oskarżonym i treść złożonej propozycji była dla niego szokiem i zaskoczeniem, obawiał się dalszych reperkusji tej sytuacji.

Świadek pytany, czy istnieje fizyczna ewentualność przyjęcia korzyści majątkowej w zamian za odstąpienie od kontroli na pasie granicznym, nie wykluczył takiej możliwości. Podał, że na przejściu, w miejscu wykonywania kontroli obowiązuje monitoring, ale też teoretycznie funkcjonariusz może odstąpić od rutynowych działań i nie skontrolować wszystkiego, bowiem nikt nie patrzy mu na ręce. Podał, że kamery nie są zamontowane w łazience na hangarze, z której korzystają i funkcjonariusz i podróżni (zeznania k. 221- 221v).

W tym miejscu przywołać należy zeznania świadka E. L., funkcjonariusza Wydziału do (...) z Korupcją Komendy Wojewódzkiej Policji w O., który z racji wykonywanych czynności operacyjnych i prowadzonych postępowań posiada dużą wiedzę na temat skali zjawiska przemytu. Świadek w oparciu o własne doświadczenia zawodowe, zeznał że możliwe jest przyjęcie korzyści majątkowej na przejściu granicznym, albowiem monitoring nie obejmuje całego przejścia i tego co znajduje się w pojeździe. Na każdym przejściu granicznym zdarzały się zatrzymania funkcjonariuszy w związku z przyjęciem korzyści majątkowych, były też przypadki, gdy funkcjonariusze odstępowali od czynności kontrolnych, pozwalając tym samym opuścić przejście z przemycanym towarem (zeznania k 269-270).

Świadek zeznał, że na przejściu granicznym w B. istnieje problem korupcji, co pokrywa się z tym, co przekazał J. U. (1) oskarżony. P. K., według relacji świadka, powiedział bowiem, że za każdy przejazd przez jego pas zapłaci mu 50 lub 100 złotych, albowiem stawki takie obowiązują w B..

Sąd dał wiarę zeznaniom J. U. (1) w zakresie w jakim zrelacjonował okoliczności, w jakich doszło do udzielenia obietnicy wielokrotnej korzyści majątkowej.

W ocenie Sądu zeznania świadka były spójne, logiczne oraz konsekwentne. Wiarygodności zeznań świadka nie podważa okoliczność, że nie pamiętał marki samochodu, jakim poruszał się oskarżony, albowiem jak podał nie zna się na motoryzacji i nie rozróżnia marek pojazdów (zeznania k. 222). Jego zeznania korespondowały z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie w postaci zeznań świadków: R. W., J. K., M. T. oraz przywołanego już wcześniej E. L..

W ocenie Sądu nieprawdopodobne jest, sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, by funkcjonariusz Izby Celnej, poświęcał dobre imię i swoją karierę, aby uprawdopodobnić udzielenie mu obietnicy wielokrotnej korzyści majątkowej przez oskarżonego. Należy pamiętać, że J. U. (1) jest osobą obcą dla oskarżonego i brak jest jakichkolwiek podstaw, aby chciał bezpodstawnie obciążać oskarżonego odpowiedzialnością za zdarzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania bądź pomógł go, w zamian licząc na gratyfikację pieniężną od przełożonych.

Zdarzenie z udziałem P. K. nie było obojętne dla świadka. Jak wskazał obawiał się konsekwencji tego spotkania. Z relacji (...) J. K. wynika, że w trakcie ich rozmowy J. U. (1) był emocjonalny, zdenerwowany, przeżywał to zdarzenie (k.219v).

M. T., potwierdziła, że podczas szkolenia w O. w maju 2015 r. J. U. (1) poprosił ją o rozmowę i opowiedział jej o spotkaniu z P. K., który zaproponował mu pieniądze za uniknięcie kontroli. Świadek poradziła mu wówczas, by skontaktował się z Osobą Pierwszego Kontakt, co też uczynił. (k.220)

R. W., potwierdził zeznania J. U. (1) dotyczące ich spotkania w dniu 24 maja 2015 r. Świadek zeznał, że widział J. U. (2) w samochodzie z mężczyzną. Na jego zapytanie, co tam robił, uzyskał odpowiedź, że jest celnikiem w B., a mężczyzna to „przemycior”, który zaproponował mu łapówkę. (K.17v- 18 (zbiór C), k.222).

Sąd podzielił zeznania funkcjonariuszy celnych T. G. i T. S.-pracowników Izby Celnej w O. Referatu Kontroli Wewnętrznej Przeciwdziałania Korupcji. Świadkowie opisali przebieg czynności w sprawie, w związku z otrzymaniem notatki od (...) J. K. (zeznania świadków 222v-223v).

Co istotne, świadek T. S. zeznał, że nie mieli podstaw, by nie wierzyć funkcjonariuszowi J. U. (1), bowiem P. K. wielokrotnie przekraczał granicę i znany był z tego, że popełniał wykroczenia skarbowe. (k.223).

Świadek B. S. opisała funkcjonowanie instytucji Osoby Pierwszego Kontakt oraz bieg postępowania po zgłoszeniu zdarzenia przez funkcjonariusza celnego. (k.268-269).

Sąd uznał, że zebrane i omówione dowody potwierdziły winę oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu z art. 229§3 kk.

Odnośnie przestępstwa skarbowego określonego w pkt. II a/o, podstawą ustaleń faktycznych były materiały uzyskane z kontroli operacyjnej polegającej na podsłuchu i kontroli korespondencji sms, mms i transmisji danych wobec P. K.. Sąd Okręgowy w Olsztynie wyraził zgodę na prowadzenie w/w kontroli (materiały niejawne).

Na podstawie przeprowadzonej kontroli, co obrazuje materiał dowodowy w postaci protokołu oględzin materiału audio zarejestrowanego na płytach DVD (k.77-106) wynika, że oskarżony w okresie od dnia 2 października 2015 r. do 2 listopada 2015 r. przyjmował i pomagał w zbyciu wyrobów akcyzowych, uprzednio sprowadzonych z Federacji Rosyjskiej w ilości łącznej co najmniej 107 800 sztuk na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zgłoszenia organowi celnemu, bez oznaczenia polskimi znakami celnymi akcyzy i jednostkowymi cenami detalicznymi, uchylając się od opodatkowania.

Uzyskane dowody w postaci zarejestrowanej rozmowy z numerem (...) z dnia 02.10.2015 r. oraz wiadomości tekstowe sms z tym samym numerem telefonu, pochodzące z dnia 02.10.2015 r., 05.10.2015 r. 12.10.2015 r., 13.10.2015 r.,

16.10.2015 r., 23.10.2015r.,26.10.2015r.,28.10.2015r., 30.10.2015r. oraz z dnia 02.11.2015 r. bezsprzecznie wskazują na to, że oskarżony trudnił się przemytem wyrobów akcyzowych z Federacji Rosyjskiej (k. 69, 70,71, 72, 99, 100- 105).

Świadek E. L., który prowadził postępowanie dotyczące oskarżonego, zeznał, że w trakcie kontroli operacyjnej ustalono, że przemycał on znaczne ilości papierosów na teren Polski oraz przechowywał towary nabyte od innych osób, trudniących się przemytem. Świadek podał, że wynika to z ujawnień dokonanych przez funkcjonariuszy Izby Celnej, jak też z informacji otrzymanych z Biura Spraw Wewnętrznych Straży Granicznej. Wskazał, że w trakcie kontroli operacyjnej ustalono samochody jakimi poruszał się oskarżony oraz konkretne ilości przemyconych papierosów. Ujawniono też treść prowadzonych rozmów i wysyłanych smsów przez oskarżonego, w których używano żargonów, skrótów, slangu typowych dla przemytników papierosów.

Oskarżony wysyłając smsy używał skrótów typowych dla osób trudniących się przemytem papierosów, w których marki papierosów mają przypisane skróty, a cyfry wskazują ilość kartonów danej marki papierosów. P. K. kontaktując się ze swoimi odbiorcami używał charakterystycznego dla osób trudniących się dystrybucją wyrobów akcyzowych żargonu np. (...) - papierosy V., (...) - papierosy L., (...) - papierosy V..

Na podstawie analizy materiałów z kontroli operacyjnej ustalono, że oskarżony przyjmował i pomagał w zbyciu wyrobów akcyzowych w ilości łącznej co najmniej 107 800 sztuk papierosów.

Jako przydatne i zasługujące na przymiot wiarygodności, Sąd ocenił zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, przede wszystkim: protokoły zatrzymania przedmiotów (k. 114, 127-128) protokoły taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów (k. 117, k.132), protokół oględzin materiału audio zarejestrowanego na płytach DVD k. (78-105) oraz stenogramy z rozmów (k. 59- 73).

Ich prawdziwość nie budziła wątpliwości, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Pozostałe przeprowadzone w sprawie dowody z zeznań świadków Mariny P., M. M. i K. K., nie przyczyniły się do dokonania istotnych ustaleń w sprawie. Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań świadków, w których zaprzeczali, by oskarżony pomagał w nabywaniu wyrobów akcyzowych. Ich zeznania, osób najbliższych dla oskarżonego, w ocenie Sądu miały na celu jedynie wzmocnienie przyjętej przez oskarżonego linii obrony.

W tym stanie rzeczy, po przeprowadzonej analizie materiału dowodowego, Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. Wina oskarżonego w świetle przeprowadzonych dowodów, w ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości.

Treść art. 229§3 kk stanowi, że „sprawca czynu określonego w § 1 działa, aby skłonić osobę pełniącą funkcję publiczną do naruszenia przepisów prawa lub udziela albo obiecuje udzielić takiej osobie korzyści majątkowej lub osobistej za naruszenie przepisów prawa.

Jak podkreśla się w orzecznictwie, „dla uznania, że przyjęcie korzyści majątkowej pozostaje w związku z pełnioną funkcją publiczną, wystarczające jest, że pełniący ją może wpływać na końcowy efekt załatwienia sprawy, a czynność służbowa stanowiąca okazję do przyjęcia korzyści choćby w części należy do kompetencji sprawcy” (por. Postanowienie SN z 9.03.2006 r. III KK 230/05, LEX nr 180769).

Warto podkreślić, że dla istoty przestępstwa łapownictwa czynnego tj. przekupstwa, w jego postaci kwalifikowanej z art. 229 § 3 kk nie ma znaczenia to, czy sprawca miał możliwość wywiązania się ze złożonej obietnicy korzyści majątkowej, ani to, jakie konkretnie przedmioty miałyby być wniesione w zamian za tę korzyść. (vide Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 13 maja 2014 r., IV KK 123/14).Ten typ łapownictwa czynnego jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić tylko w zamiarze bezpośrednim.

Oskarżony dopuścił się paserstwa wyrobami akcyzowymi objętymi obowiązkiem oznaczania znakiem akcyzy, a wydanymi lub sprowadzonymi do kraju bez należytego znaku akcyzy lub z ich naruszeniem. Znamiona paserstwa ujęte są alternatywnie w treści art. 65 kks, karalnymi zachowaniami ujętymi w ramy typu paserstwa są: nabycie,

przechowywanie, przewożenie, przesyłanie, przenoszenie, pomaganie w zbyciu, przyjmowanie oraz pomaganie w ukryciu wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego.

W niniejszej sprawie oskarżony przyjmował i pomagał w zbyciu wyrobów akcyzowych, czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego określonego w art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Ponadto P. K. dopuścił się dwukrotnie w dniu 03 grudnia 2015 roku i w dniu 22 października 2015 r. przemytu celnego, bowiem nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku celnego, przywożąc z zagranicy wyroby akcyzowe w postaci papierosów bez ich przedstawienia organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy oraz jednostkowymi cenami detalicznymi, przez co został narażony na uszczuplenie podatek akcyzowy, podatek VAT oraz należność celna, czym wypełnił dyspozycję art. 63 § 7 k.k.s. w zw. z art. 86 § 4 k.k.s. i art. 54 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Sąd w oparciu o przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 20.03.2015 r., poz. 396) przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk za czyn z art. 229 § 3 kk w zw. z art. 229 § 1 kk skazał oskarżonego, zaś na podstawie art. 229 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Czyn przypisany oskarżonemu został popełniony przed zmianą kodeksu karnego z dnia 20.02.2015 r., która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. Zgodnie zatem z zasadą określoną w art. 4§1 kk, gdy w chwili orzekania obowiązuje inna ustawa niż w chwili popełnienia czynu, nakazuje stosować ustawę względniejszą dla sprawcy, za podstawę skazania przyjął przepisy w brzmieniu obowiązującym przed w/w zmianą jako korzystniejsze dla oskarżonego.

Bez wątpienia dla oskarżonego względniejsza jest ustawa w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r., z uwagi na treść art. 69§1 kk, który przewidywał możliwość warunkowego zawieszania wykonania kary pozbawiania wolności w wymiarze do 2 lat. Zgodnie natomiast z obecnie obowiązującą treścią art. 69§1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary wziął pod uwagę zarówno okoliczności podmiotowe, jak i okoliczności przedmiotowe wpływające na stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Oskarżony swoim działaniem godził w prawidłowe, bezstronne działanie osób sprawujących funkcję publiczną, w zaufanie do rzetelności oraz bezinteresowności osób pełniących funkcje publiczne, w tym wypadku funkcjonariusza publicznego J. U. (1).

Sąd uznał wymierzoną karę za adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, która w okolicznościach niniejszej sprawy nosi ładunek znacznej społecznej szkodliwości.

Analizując właściwości i warunki osobiste oskarżonego, Sąd zastosował wobec niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszania wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata. Instytucja warunkowego zawieszania wykonania kary jest nierozzerwalnie związana z istnieniem pozytywnej prognozy na przyszłość wobec oskarżonego. Sąd może skorzystać z tej instytucji jedynie wówczas, gdy jest mało prawdopodobnym, by sprawca w przyszłości popełnił przestępstwo. W przypadku warunkowego zawieszania wykonania kary, ustawodawca wskazuje na pierwszeństwo celu zapobiegawczego.

W ocenie Sądu wobec oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca przypuszczać, że w przyszłości nie wejdzie on ponownie w konflikt z prawem, a czyn którego się dopuścił, miał charakter incydentalny. Długi czteroletni okres próby pozwoli zweryfikować postawioną prognozę kryminologiczną.

Oskarżony był uprzednio kilkakrotnie karany m.in. trzykrotnie za przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 kks, 65 § 3 kks oraz za czyn zabroniony określony w art. 177 § 1 kk, art. 177§ 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, jednak są to skazania już odległe (karta karna k. 282).

Odnosnie przestępstwa i wykroczeń skarbowych, wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności podmiotowe, jak i okoliczności przedmiotowe wpływające na stopień społecznej szkodliwości czynu (art. 53 § 7 kks), a w szczególności charakter naruszonego dobra, wagę naruszonego obowiązku finansowego oraz wysokość uszczuplonej należności publicznoprawnej, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy.

Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, to jest miał zamiar popełnienia przestępstwa skarbowego i chciał je popełnić, podobnie jak przy wykroczeniach skarbowych, działał świadomie.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się do winy oskarżonego w zakresie czynów z pkt. III i IV a/o, choć przy ewidentnych dowodach jakimi były znalezione i zabezpieczone od oskarżonego papierosy, przyznanie się do winy było li tylko przewidywanym następstwem.

Mając na uwadze, że oskarżony dopuścił się przestępstwa skarbowego i wykroczeń skarbowych, a prawo karne skarbowe przede wszystkim stoi na straży interesu fiskalnego państwa, Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 200 stawek po 80 złotych, co stanowi kwotę 16.000 złotych, natomiast za wykroczenia orzekł karę łączną w wysokości 7.000 złotych.

Kara grzywny ma wyraźny prymat wśród kar przewidzianych w k.k.s. i w ocenie Sądu wzmocni zapobiegawcze działanie kary. Zdaniem Sądu wymierzone kary grzywnien spełnią swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej ucząc oskarżonego, iż popełnianie przestępstw nie popłaca, a także w zakresie prewencji ogólnej, czyniąc zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Oskarżony jest młodym i zdrowym mężczyzną, dlatego też w ocenie Sądu, będzie w stanie spłacić orzeczone kary, choćby ratalnie.

Nie wymaga uzasadnienia fakt, iż towary bez polskich znaków akcyzy, przewożone, przechowywane lub też zbywane, narażają Skarb Państwa na duże straty. Nadto wiele osób uczyniło sobie z przemytu stałe źródło dochodu.

Biorąc zatem pod uwagę, iż z przemytem mamy do czynienia na terenie całego kraju, zwłaszcza na terenie właściwości działania sądów okręgu (...), to dało Sądowi asumpt, by przy ferowaniu kary w większym stopniu kierować się zasadą prewencji ogólnej, a więc odstraszenia potencjalnych sprawców tego typu przestępstw, aniżeli zasadą prewencji indywidualnej. Słuszne zatem wydaje się wymierzenie kar finansowych w takim wymiarze, biorąc w szczególności pod uwagę wysokość powstałego uszczuplenia oraz postawę oskarżonego, który ma opinię osoby niejako „zawodowo” zajmującej się przemytem. Nawet podczas trwającego procesu przed Sądem, oskarżony został zatrzymany podczas kontroli z wyrobami akcyzowymi (zeznania świadka T. S. k. 223v).

W ocenie Sądu wymierzone kary będą stanowiły dla oskarżonego dostateczną dolegliwość, wpłyną na niego wychowawczo i zapobiegawczo, a także odniosą skutek w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 49 §1 i § 2 kks w zw. z art. 31 § 5 kks Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod numerem 14/16 księgi przechowywanych przedmiotów tut. Sądu i na podstawie art. 31 § 7 kks kosztami zniszczenia tych przedmiotów obciążył oskarżonego.

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o przepis art. 627 kpk w zw. z art. 113 §1 kks.